

Čtení textu (filosofického)

Čtení filosofického textu může mít různé priority, a my se v nich musíme orientovat. Především záleží na tom, kdo čte. Specialista na Hegela bude číst jinak než filosof náboženství nebo religionista-vědec, a také theolog bude číst Hegelovy přednášky o filosofii náboženství značně jinak než filosof. Na druhém místě záleží na účelu a cílech čtení: jinak čte filosofický text ten, kdo se soustřeďuje na jeho autora jakožto myslitele, jinak ten, kdo – vcelku bez ohledu na autorství – zkoumá a poznává myšlenku samu. V prvním případě musí dbát na souvislosti s ostatními texty téhož myslitele, zatímco v druhém případě pro něho tyto souvislosti s ostatními texty mají jen druhotný, pomocný význam, neboť mají sloužit jen k upřesnění, precizování myšlenky (a to se nemusí vždycky držet onoho autora). A to nechávám zcela stranou, že filosofický text může být čten také jinak než filosoficky, např. jako báseň nebo jako mýtus atd.

(Písek, 980927-2.)